

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ-quintâ mensis Junii, anno Domini M. DCC. XLIV.

PRÆSIDE
M. JACOBO-BENIGNO WINSLOW, Doctore Medico, Regiæ Scientiarum Academiæ Socio, Anatomes & Chirurgiæ in Horto Regio Professore, Linguarum Danicæ, Suecicæ, Germanicæ, & Belgicæ Interprete Regio, &c.

An ad servandam præ fœtu matrem, Obstetricium hamatile minùs anceps & æquè insons; quàm ad servandum cum matre fœtum Sectio Cæsarea?

I.

ARIENDI difficultas communis omnibus, dispar in singulis; levior his, illis gravior, extrema nonnullis, quibusdam ineluctabilis, imò nec solâ manu, nec ullo unquam medicamine superanda. Postrema hæc parturienti fœtuíque infensa, modò utrique, alteri subinde magis, minùs alteri, exitialis. Causæ multiplices; aliæ parturienti molestæ, fœtui aliæ; in fœtu moles universi corporis, ejusdem vel capitis abdominisve Hydrops, partium majorum numerus insolitus, &c. In parturiente, Ossium Innominatorum conformatio prava, Symphysium Ossei pel-

vis durities; coccygis incurvatæ renixus, orificium uteri strictius; partium vicinarum tumores, &c. Verbo, qualiacunque pariendi ac nascendi impedimenta sive obstacula; quibus annumerare licet mortuum in parturiente vivâ fœtum, mortuam fœtu nondum extincto matrem. Incassum huc referri memoratas symphyses fortè suspicaris, easdem in partu laxari negantium opinioni favens? Chirurgos Urbis peritiores consule; expertas obstetrices interroga; testes oculatos examina. Non ita pridem in scholis Medicorum Parisiensium, Clariss. D. BOUVARD exquisitissimâ Thesi publicâ, & simul è suggestu monstratâ fœminæ ex partu demortuæ osseâ pelvi recentissimâ, id satis superque comprobâsse memento. Anteriora Scholæ nostræ Doctorum monumenta itidem scrutare. At omnium instar tibi sit priscum fidumque ejusdem Scholæ oraculum, experientissimus RIOLANUS: „ Fateor quidem, inquit, in viris cartilagineam copulam ossium pubis duram esse, „ quæ tamen si culter per copulam exactè ducatur, nullo negotio separatur. At in „ mulieribus mollior est, & in gravidis ante partum unctuoso humore imbuta, „ crassior apparet „. Citatis deinde JAC. SYLVIO, FERNELIO, SPIGELIO, &c. idem testantibus; „ sed quid opus est, pergit, testibus in re tam manifestâ. „ *Sola* experientia fidem faciet. Sæpius atque PLUSQUAM TRIGESIES in mu- „ lieribus à partu extinctis, vel paulò ante enixum, VIDI præsentibus Medicis „ & Chirurgis, cartilaginem quæ ossa pubis colligat, minimi digiti latitudine di- „ ductam, ita ut hiulca pubis ossa apparerent, si digito *intùs* attrectarentur. Quod „ etiam ante dissectionem cadaveris innotescebat, uno crure sublato; sic enim ossa „ pubis mobilia deprehendes, unumque alteri super-eminere. Atque anno 1631 „ mense Januario, cùm publicam Anatomen administrarem mulieris, quarto die à „ partu suspendio strangulatæ, præsentibus ac spectantibus trecentis auditoribus, in „ scholis Medicorum demonstravi, commissuræ ossium pubis interjectam cartila- „ ginem digiti latitudine laxatam; quin etiam *ossis sacri cum ossibus ilium commissu-* „ *ras mobiles* admodum scalpello tenuissimo facile separavi. (*Anthrop. l. 6. c. 12.* „ *ed. 1649.*) „ Hæcque symphysis (*inquit in Comment. de Ossibus*) in viris atque „ mulieribus non adeò est stricta atque volunt Recentiores, ut dirimi nequeat, nisi „ vi adacto scalpello; nam qui commissuram exactè deprehendere potest, scalpello „ acutissimo, cujus dorsum æquale sit aciei, facillimè separabit, tam in viris quàm „ in mulieribus „. Verùm, ut unde recessum, revertamur, in desperatissimo ac deplorando parturientium statu, ubi nec solæ manus, nec qualiacunque pharmaca solari possunt, ecquid auxilii? Binæ duntaxat in universum, tanquam anchoræ sacræ, hactenus innotuêre encheireses, Obstetricium armatum seu hamatile, & Cæsarea sectio.

II.

ENCHEIRESEON memoratarum prior, EMBRYULCIA à compluribus appellari solita, respectu habito ad vocabula Gallica, *Crochet*, *Accouchement par Crochet*, Obstetricii hamatilis sive armati potiùs titulum meretur. Organum hujus præcipuum Uncus est, hamo majori æmulus, instrumentis aliis, partim auxiliariis, succedaneis partim, subinde stipatus. Variam unci formam varii excogitarunt. Antiquissima simplici unco persimilis. Rostrum unci diversè fabricarunt periti sequiores; magis minùs-ve inflexum alii; alii versus cuspidem latius; nonnulli ibidem foraminulo pertusum; quidam rimâ patentiori fissum. Collum unci longius breviori præstare iterata postmodum experientia docuit. Primarii hujus organi instrumenta auxiliaria, cultelli varii, tum recti, tum diversè falcati, imò annuli perexignâ cuspide falcatâ artificiosè muniti, aliaque ejusmodi ferramenta. Succedanea varia varii protulerunt, varièque prætulerunt; v. g. tractorium orbi-

culare MAURICEAU, marsupium reticulare AMAND; cochlearia gemella PALFYN, forcipes fenestratos MESNARD, uncos odontoïdes PEU, &c. Altera desperato partui dicata encheiresis, titulo Sectionis Cæsareæ insignita, simpliciori vocabulo GASTROTOMIA nuncupari posset. Transeat longa nominis disquisitio historica. Silentio tamen fortè non esset prætereundum, scriptorem Germanum SCHMIT illud sutori, cui Cæsar nomen erat, & qui primus in uxore sua morti proximâ extremum hoc auxilium felici eventu arripuit, attribuere. Instrumenta huic inservientia quàm maximè simplicia, nec alia ferè quàm quæ vulneribus integumentorum abdominis communiter adhiberi solent, v. g. novaculæ, scalpelli, specilla, acûs, fila, linteamina, fasciæ, &c. Nullæ hìc inventiones novæ. En primum Encheireseon istarum discrimen. Secundum ostendet usûs earundem expositio, ut, si alteram fœtui vivo ferè semper, nec rarò parturienti vivæ nocuisse, alterâ verò & fœtum & matrem unà superstites ut-plurimùm evasisse constiterit, istam non minùs anceps nec æquè insons in tali casu remedium esse, quàm hancce, legitimâ conclusione censeri possit.

III.

USUS Obstetricii hamatilis, seu EMBRYULCIÆ, primævus erat fœtum mortuum, ministerio solarum manuum nullatenus cedentem, unco hanc vel illam capitis partem &c. penetrante extra sinum vivæ matris eliminare. Aliquo deinceps tempore hos intra limites usus ille constitit, minoribus præcipuè fœtibus extrahendis apprimè sufficiens. Cæterùm hocce nec majores fœtus educi, nec varia etiam minorum obstacula tolli posse experti, aliis instrumentis viam unco paraverunt, amputando partes molem augentes, findendo cranium, ut evacuato cerebro vel sero minueretur caput, pertundendo ventrem hydropicum, ut effluerent aquæ. Remotis ita impedimentis ejusmodi, moles reliqua unco, ferè veluti hamo piscis, excutiebatur facillimè. Invaluit postea in tali casu uncorum usus, variè tamen, uti dictum, ad varias utilitates aptatorum: felici quandoque successu à verè peritis, fœminei corporis structuræ gnaris, in obstetricio frequentissimè versatis, probitate ac prudentiâ claris adhibitus. Quot etenim parturientes miseras truculento obstetricio hamatili mactaverunt imprudentes atque impudentes scioli; qui fœtum mortuum aut vix semianimem discerpendo vivam matrem funestè vulnerarunt; uterum lacerando, fodicando vesicam, intestinum rectum lædendo, aliasque vicinas partes cæcis & errabundis tentaminibus inhumaniter carpendo? Quot nondum extinctos necavére fœtus, eosque proinde, quod imprimis horrendum, sacro, sine quo nullus ad vitam æternam aditus, baptismali lavacro orbârunt? Aurea hac de re monita Clarissimi D. HEISTERI, ex locupletissimo ac doctissimo ejusdem Tractatu Chirurgico propriis transcribi verbis merentur: » *Oportet autem* » (inquit, p. m. 1061.) *hic ante omnia, & quàm fieri potest diligentissimè, verè-ne* » *jam mortuus, an vivus adhuc infans sit, explorare*, ne vivum adhuc infantem te- » merè ac præmaturè in partu difficili ferramentis aggrediamur, eumque sic vel » interficiamus, vel saltem graviter lædamus ac laceremus. Atque id ipsum magis » etiam ideo, *quia maximam partem incerta sunt atque fallacia, quæ proponi commu-* » *niter solent, dijudicationis hujus in utero judicia:* præsertim si vel in axillam, vel » in clunes, vel in dorsum, vel & in alterutrum capitis latus conversus esse infans » deprehenditur; siquidem his in partibus vel nulla omnino, vel saltem per-obs- » cura & incerta vitæ fœtûs in utero signa sese ostendunt; ita ut facilè mortuum » existimemus, qui tamen adhuc vivit, licèt sæpe valde jam à partu diuturniori sit

» debilis . . . . Ut ne quid (p. 1062.) enim hic dissimulem, fateri omnino cogor, » memet ipsum olim, hoc atque aliis signis aliquando inductum, infantem aliquem » pro emortuo habuisse, ac proinde velut emortuum eduxisse ; quem tamen vivum » postea adhuc extitisse cognoscebam . . . . . similiter (pergit, p. 1069.) Chirurgi » etiam atque etiam hortandi sunt, *ne instrumenta prius admoveant, quam de fœtus » in utero hærescentis morte fuerint certissimi.* Vix enim absolvi ab imprudentiæ, ne- » gligentiæ, imo crudelitatis vitio Chirurgi illi possunt, qui fœtum adhuc vivum » atque discerptum vel dilaceratum ex utero protrahunt ». Eâdem ingenuitate peritissimus olim in hac arte D. Peu fatetur se quamplurimis unà concurrentibus semel delusum fuisse signis demortui ac putrescentis fœtûs, quem tamen postea vivum reperit. Itaque cùm non rarò fœtûs extincti signa, quæ credita erant certissima, etiam sagacissimos & experientissimos quandoque fefellerint, itidem non rarò necat insontes fœtus obstetricium hamatile : cùmque compertum sit, idem non rarò evenire posse, imò eodem variè, quamvis inopinanter, lædi posse matrem ; fatis patet nec rarò anceps, nec semper insons id esse remedium. Veruntamen de aliis Obstetricii armati instrumentis ad viventes educendos fœtus excogitatis mitius judicium. Scrupulum nihilominùs injicere posset ingenui, probi, periti, ac mox laudati Chirurgi uncus odontoïdes, propterea quòd, licèt in eum præcipuè finem, ne sacro Fonte privarentur miselli fœtus, se illud excogitasse, seque illo, quamvis interdum laboriosissimè, vivos ut plurimum eduxisse fœtus, ad Ædem sacram deinceps feliciter deportatos, abundè testetur; attamen eorum quosdam ex inflicto vulnusculo, ut ut inde curato, post aliquot dies imò septimanam integram obiisse fatetur. Cæterùm si hic operandi modus culparetur, hunc etiam se deserere declarat Vir erga religionem & utilitatem publicam egregiè animatus. Commodiora eumdem in finem ferramenta bina, cochlearibus oblongis minùsque latis haud absimilia, Chirurgus Gandavensis Palfyn, paulò ante suprema publicavit. Illa sine successu adhibita Clarissimus D. Heisterus emendare studuit, sed, ut ipsemet fatetur, non succedente negotio. Felicissimo interea successu eadem ingeniosè transformavit peritissimus & in hoc opere exercitatissimus Chirurgus Gregoire; qui duodecim annorum, & quod excurrit spatio, ultra septuaginta fœtus orco ferè proximos, illorum ita aptatorum ope liberavit ac vivos in lucem protraxit. Quæ imitatione qualicumque in Tractatu Chirurgico Mesnard delineata videntur, neque artificium, nec facilitatem, imò nec simplicitatem variis usibus accommodatissimam instrumenti Gregoriani referunt.

I V.

Sectionis Cæsareæ sive Gastrotomiæ primævo tentamini ansam dedisse fertur vivum è defunctâ matre fœtum eruendi, vivumque servandi spes avidissima temerè non minùs quàm audacter concepta. Optato temerarii ausûs eventu edocti postea sapientiores sectionem illam in simili casu, speque non minori, majori verò prudentiâ, à peritioribus administrari posse, imò debere, censuerunt. Quot ab inferis per eam deinceps ereptos esse infantes, non fictæ, sed veræ testantur relationes? Eâ verò rariùs ab hinc administratâ, vel demùm ferè neglectâ, quot vivorum fœtuum unâ cum matre mortuâ funerationes, quotque proinde, quod magis lugendum, Fontis salutiferi privationes æternùm funestæ? Huc cedro dignissima Riolani Magni dictata referre expedit : » Est enim, in» quit, Anthrop. l. 6. c. 8.) res magni momenti ad humani generis conservationem,

» ſcire, an cor in fœtu propriâ vitali facultate præditum moveatur? Quæ ad » Medicum, Juriſperitum, & Theologum pertinere videtur. Nam ſi cor in fœtu » vitali facultate præditum moveatur, per aliquod tempus poteſt vivere, quo tem- » poris ſpatio extinctæ matri fœtus adhuc vivens, ſecto utero eripi poteſt ſalvus » & incolumis.... Eſt enim inhumanum, poſt obitum matris, fœtui pereunti & » ſuffocari parato, auxiliares manus denegare, & ſæpe viventem adhuc cum » matre mortuâ eodem tumulo contegere & obruere. Idcircò *Juriſconſulti* eum » necis reum damnant, qui gravidam ſepelierit, non priùs extracto fœtu, quòd » ſpem animantis cum gravidâ peremiſſe videatur. Intereſt quoque *Theologo* » ſcire, an cor in fœtu moveatur, ut extinctæ matri ſuperſtes Baptiſmi particeps » fiat, & ad cœlos rediens, in beatorum ſedibus Dei conſpectu fruatur; quia » nunc Pariſiis conſuevimus in moribundis, atque etiam mortuis gravidis, ſi digito.... » caput infantis.... deprehendatur, aquâ benedictâ aſpergere, vel digito in- » tincto rigare, prolatis verbis Baptiſmi.... Deinde ſi contingat mulierem nono » menſe gravidam morbi violentiâ perire, vel in ipſo pariendi conatu convulſio- » nibus enecari; ſi parentes, amici, conjux prolem deſiderent, conſuevimus ſta- » tim atque extincta eſt mater, ex Medicorum & Chirurgorum adſtantium certo » judicio & accurato examine,.... matris mortuæ ventrem aperire, ut fœtus ex- » trahatur. Sicque VIDIMUS plures ſalvos & incolumes eductos fuiſſe.... Hæcque » pia & ſalutaris fœtui, nequaquam mortuæ crudelis, operatio, fieri deberet in » quâlibet prægnante mortuâ, juxta edictum Juriſconſulti »...... Maximi profectò momenti videntur ulteriora Magni RIOLANI dictata, ut eorumdem præcipua hìc etiam non poſſim non allegare. » Ad claudendum hoc caput adjungam, in- » quit, memorabilem quæſtionem Medicis Pariſienſibus propoſitam Bruxellis 1633. » & illorum judicium: Supponitur mulier gravida ſeptimeſtris, quæ convulſio- » nibus epilepticis die Jovis circa nonam veſpertinam ſuffocata fuit. Die Veneris » ſpuma ex ore matris prodiit.... tumque venter aſſidentibus obſervatus attolli » atque deprimi. Die Sabbati circa decimam matutinam profluvium ſanguinis coë- » git adſtantibus denudare corpus, & intrà femora matris provolutus infans de- » prehenſus adhuc calidus...... De quæſtione ita cenſemus...... ſpatium illud » moræ & manſionis in utero triginta ſex horarum ab interitu matris, quibuſ- » dam ſuſpectum eſſe poteſt.... Itaque in ipſis convulſionibus incepit parturire » mater,......, ſed in ipſo conatu parturiendi extinctam fuiſſe matrem, & poſt » aliquot horas fœtum ſuopte impetu, ruptis membranis, quibus incluſus erat, » vivum adhuc erupiſſe cenſemus. Sanguinis verò iſtud profluvium quod die Sab- » bati obſervatum fuit ab utero matris mortuæ ſanguine pleno manâſſe, ut in » quibuſdam cadaveribus tertio vel quarto die ab interitu, ſanguis ex ore, vel » naribus, magnâ copiâ profluxiſſe viſus eſt...... Veriſimile eſt mulierem poſt » illas convulſiones epilepticas & hyſtericas ſpiratione, ſenſu, motuque orbatam, » habitam & derelictam fuiſſe pro mortua, ut in mulieribus & Epilepticis ſæpiſ- » ſimè accidit, quæ ad funus elatæ revixère..... attamen ſub finem die Vene- » ris, & matrem & fœtum, mulieris corpus adhuc calens.... & abdominis ſub- » ſultus ac elevatio manifeſtè indicant & atteſtantur....... ac proindè potuit fœ- » tus ſeptimeſtris die Sabbati ſuopte impetu .... vivus emergere, priùs tamen » mortuâ & extinctâ matre. Conſultum Bruxellis die 2. Julii 1633, & ſubſignâ- » runt Medici Pariſienſes, AND. DUCHEMIN, NIC. PIETRE, JOAN. RIOLANUS, » ABEL BRUNIER. » His Magni RIOLANI dictatis veluti ſuffragium eximii pon- deris addere jubet ipſa neceſſitas publica nunquam ſatis deprædicandas laudatiſ-

ſimi HEISTERI admonitiones. » Meritò (inquit, *Inſtit. Chirurg. p.*759.) inter Chriſ-
»tianos & quoſcumque ſanæ rationis homines, à Principibus & quovis Magiſ-
» tratu legibus ſeveris eſſe ſanciendum, ut omnes gravidæ defunctæ non ſolùm
» ante ſepulturam, ut Leges jubent, ... incidantur, ſed potiùs poſt mortem, &
» quidem quamprimùm id fieri poteſt, à peritis Medicis & Chirurgis ſcalpello ape-
» riantur, & fœtus ex utero ipſarum eximantur, ne cunctando in utero quoque
» moriantur, aut ſectionem prorsùs omittendo cum matre vivi (quod quàm ma-
» ximè deteſtandum ac horrendum eſt) ſepeliantur, vel quod quidem eſſet ac ip-
» pſos ſecundùm notiſſimum illud dictum, (*quem non ſervaſti dum potuiſti, illum oc-
» cidiſti*) interficere .... » Jam ex illo, qui in gratiam utilitatis publicæ neceſ-
ſarius erat, digreſſu ad inſtitutam probationem revertamur. Sectionem Cæſaream ſive Gaſtrotomiam non niſi in defunctis gravidis jamdiu adminiſtratam, æquè in viventibus, omni omninò ſpe per vias ſolitas partum vivum edendi ſpe privatis, tentari poſſe ſalutariter, tam ad matrem quàm ad fœtum habito reſpectu, ſagaces quidam deinceps putaverunt, ſagaciores alii reipsâ tentaverunt feliciter. Sufficerent ſolæ ROSSETI narrationes, quas nuperrimè diſputatione publicâ Clariſſimus D. BESSE nervosè vindicavit. Nec vindicationem illam minuet Clariſſimi D. BIANCHI Profeſſoris Turinenſis diſtinctio inter Sectionem ejuſmodi externam & internam, nec quam indè ſuſpicionem profert, ſectionibus enarratis nonniſi integumenta fuiſſe diſciſſa, fœtuſque illos vel extra uteri cavitatem formatos fuiſſe, vel rupto priùs utero in cavitatem abdominis illapſos. Id in quibuſdam, ut fortè alibi, contigiſſe non negarem, ſed in quintâ ROSSETI hiſtoriâ ſectionem ipſius uteri nativa omnium ibi circumſtantiarum expoſitio evidentiſſimè teſtatur. Lubet in defenſionem ac laudem ROSSETI, præcipuos hiſtoriæ articulos ipſis ferè ejuſdem
» verbis referre; Bini » eò vocati Chirurgi brachium jamdudum mortui fœtûs præſe-
» cuerant, ſed ejus corpus intra matricem duplicatum, tranſverſimque ſitum nullâ
» manûs ductione regere, nullis forcipibus fruſtillatim ad liberiùs id expedien-
» dum minuere, nullis *unculis* prehendere, nedum extrahere potuerunt, id diu multumque conati. Secto igitur recto ductu, ſed ſubobliquè, abdomine, neque
» id valdè magno (ut ipſa puerpera ait,) doloris ſenſu, deinde utero, Chi-
» rurgorum alter putrem, & ex cæruleo ac ſubvireſcente jam nigreſcentem
» graveolentiſſimumque fœtum tandem exemit .... ex locis ſectis pauculo ſanguine
» exſtillante. Secta ex quinque ſeptimanis decubuit;.... indè gravida iterum facili fe-
» licique partu eum fœtum depoſuit, rursùſque ex illo quater facta eſt prægnans, nihilo plus doloris aut periculi quàm priùs experta. Aliarum poſtea factæ à peritis Chirurgis ſectionis uteri hiſtoriarum veritatem luculentiſſimè confirmat & coronidis inſtar illuſtrat nuperrimum Encheireſeos hujus experimentum ſingulare, feliciſſimo cum ſucceſſu editum à decem peritiſſimis Chirurgis Pariſienſibus, BOURGEOIS, PUZOS, SOUCHAY, SOUMAIN, *Sectore*, VERDIER, GERVAIS, GREGOIRE, IARD, CHAUVIN, LAFITTE, unanimi opere manus auxiliatrices ſibi invicem porrigentibus. Vulnus recens ipſemet VIDI & attentè examinavi, inexpectatam miratus hilaritatem puerperæ, quaſi ludentis; quæ etiam primo poſt ſectionem apparatui faſciarum ipſamet aciculas fortè deſideratas obtulerat, doloris non valdè, ut ipſa fatebatur, intenſi oblita. Imò in anteriori partu abortivo, ut & in præcedentibus pariendi conatibus dolores multò majores ſe expertam fuiſſe teſtata eſt. Hæc differentiæ dolorum iſtarum relatio particularis veritatem ejuſdem phænomeni, à ROSSETO, aliiſque, & à Chirurgo Rotomagenſi RULEAU, obſervati manifeſtè probat. Phænomeni rationem quæris? Partui proximorum, uti & hydropicorum, ventre ultra

dimensionem solitam ac naturalem ampliato, fibræ musculorum abdominis, præsertim ab imo regionis epigastricæ ad pubem & inguina. valdè protenduntur, attenuantur & ab invicem distrahuntur. Recti duorum vel trium pollicum intervallo ab invicem distantes, adeòque non lineâ albâ sed veluti fasciâ albicante distincti, latitudiuem & longitudinem duplò majores acquirunt, secedentibus nimirum à se invicem & tensis eorum pariter ac latorum utrinque musculorum fibris, tam carneis quàm tendineis. Vicina hisce Peritonæum, vasa sanguinea, nervorumque stamina simul eodem modo protenduntur & gracilescunt. Ita in omnibus istis partibus & minor sanguinis alluvies & minus sentiendi acumen. Utero distento idem ferè contingit, minùs tamen in illâ, quæ placentam sustinet, & infimâ quàm reliquâ ejusdem parte. Perpensis hisce, non adeò miraberis, ex sectione Cæsarea minus doloris ac minus cruoris alios observâsse: præcipuè si memineris, omnes hasce partes, sublatis obstaculis istis, concidere, corrugari, sicque affluentis iterùm sanguinis impetum aliquantisper sufflaminari. Methodorum Encheresεos optimam elegerunt suprà laudati Chirurgi Parisienses; in peculiari tractatulo, quem in gratiam juniorum unus ex illis emiserat, pleniùs, quàm in Commentario majori expositam. Hâc mater optimè convaluit, corpore licèt minusculo, tenerrimo, & ferendis laboribus impari pluriès in antecessum judicato. Hâc fœtus ejusdem matris integerrimè vivens valensque prodiit, & Baptismali fonte regeneratus, ad decem usque dies firmâ satis valetudine protraxit vitam, quæ nutricis vel defectu vel negligentiâ desiisse fertur. Nimis longum foret aliis insuper exemplis testificari, *Sectionem Cæsaream sive Gastrotomiam*, opportunè, ritè, ac peritè institutam omni periculo vacâsse, ex illa (quod notandum) parturientes sæpe minorem, quàm ex partu ordinario, dolorem sensisse, easdem optimè convaluisse, ac deinceps iterum iterumque prægnantes viâ solitâ feliciter peperisse; atque tum matris tum fœtûs respectu, illam tali cautione propositam non adeò anceps quàm insons remedium esse.

V.

VERUM suprà dictis omnibus seriò ac simul perpensis, præsertim admonitionibus severis, tum MAGNI RIOLANI, tum CLARISSIMI HEISTERI de non admovendis ferramentis ad extrahendum fœtum nisi morte ejusdem certò cognitâ, & de aperiendâ post obitum gravidâ, ne fœtus intereat; perpensis etiam incertis ac peritissimos non rarò fallentibus, tum demortuæ gravidæ, tum fœtus extincti signis; metus adest, non vanus, sed verus, justus ac religiosus, fœtum obiisse creditum hamatili obstetricio sæpiùs interfici, gravidamque pro demortuâ habitam sectione Cæsareâ occîdi; adeòque admonitiones illas quantùmlibet severas in casibus hisce quandòque observari non posse, quandòque prudentiâ erroneâ ne quidem observandas existimari. Quinimò, perpensis iisdem, manifestè patet gravissimos admonitores ipsos, RIOLANUM atque HEISTERUM, illis admonitionibus suis admonitiones alias omnino contrarias subjungere, similibus licèt innixas argumentis. Gravidam nondum extinctam, ut fœtus fortè vivens servetur, homicidium judicant. Fœtum, ut servetur mater, interfici sine culpa homicidii posse, imò necessitate quâdam crudeli debere, pronuntiant. Dolendum sanè *Magnum Homerum nostratem* ita dormitâsse, TERTULLIANO vel hallucinanti ac devio, vel ab aliis perperam exposito inconsideratè fisum. Æterno silentio velandum esset RIOLANI nostri offendiculum, nisi celeberrimus HEISTERUS, eâdem verisimilitudinis bonique specie forsitan allectus, in doctissimo ac locupletissimo, omniumque in

universum manibus versato Tractatu Chirurgico, illud manifestâsset, suoque confirmâsset suffragio. Neminem quippe excusare potest privata, quam ibi allegat ex Theologis Ecclesiæ Romanæ contrariis, interpretatio sententiarum : *Non occides; Non facienda mala ut eveniant bona; Quem non servasti dum potuisti, illum occidisti, &c.* His aliisque prolixè allatis, ac simili interpretatione privatâ expositis omnibus opponere sufficiet hocce: *Insontem & justum non interficies, Exod.* 23. In tali enim casu fœtus omnino insons; insons omnino mater; fœtus insons respectu matris, mater insons respectu fœtûs. Propterea neque fœtum insontem, ut servetur mater, neque matrem insontem, ut fœtus servetur, occidere ullâ unquam intentione directâ licere, Theologi nostrates optimè statuerunt. Huc confirmandæ sententiæ nostræ apponere liceat quod superiùs in Coroll. IV. locum habere debuerat, videlicet, Clariss. D. HEISETERUM post admonitiones ibidem citatas, in Notis quibusdam subjungere sequentia : » Hujus rei gratiâ Senatus Venetus (ut » MELLIUS Lib. de Arte Obstetriciâ, cap. de Partu Cæsareo.... refert) sancivit, » ne gravidæ mortuæ vel pro mortuis habitæ decussatâ Sectione incidantur, sed » simplici, ut aliàs in Sectione Cæsarea, ubi mater adhuc vivit : ut mater, si fortè » reviviscat, faciliùs conservari rursùsque sanari queat, » Adhærentes itaque effato, quod nuperrimè protulit illustrissimus D. HELVETIUS noster, *ne dicas*, inquiens, *Cæsareum Partum in certâ desperatione dubiam spem esse*, cujus effati probationem jam antehac exemplo singulari in Hist. Reg. Scient. Acad. an. 1731, allato innuerat, concludimus.

Non ergò ad servandam præ fœtu matrem, Obstetricium hamatile minùs anceps & æquè insons, quàm ad servandum cum matre fœtum Sectio Cæsarea.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Tussanus-Gilbertus Boulland, *Consiliarius, Medicus Regis ordinarius in ejus Castelleto.*

M. Gaspardus Cochon du Puy, *in Arce maritimâ Rupifortensi Anatomes & Chirurgiæ Professor Regius.*

M. Jacobus-Franciscus Vandermonde.

M. Jacobus-Albertus Hazon.

M. Claudius-Carolus de Jean.

M. Franciscus-Felicitas Cochu, *Scholarum Professor.*

M. Claudius de la Vigne de Frecheville, *Medicus Regis & Domûs Reginæ ordinarius.*

M. Joannes-Damianus Chevalier, *Regis Consiliarius, Medicus ordinarius in Insulâ S. Dominici.*

M. Emmanuel-Mauritius Duverney.

Proponebat Parisiis, GUILLELMUS RUELLAN, Dinannæus, Doctor Medicus Monspeliensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1744, à sextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Parisiensis Typographi, 1744.